

Kultivujte seba a staňte sa skutočným človekom
V to ráno
kráľovná Khema,
žena kráľa Benares
mala sen,
v ktorom videla
zlatého jeleňa
hovoriť ľudským hlasom.
Pomyslela si:
„Určite!
Musí existovať také zviera,
inak by sa mi o ňom
nesnívalo.“
Takže išla za kráľom
Brahmadattom,
možno za tým istým,
povedala mu o svojom sne
a povedala mu,
že túži vlastniť také zviera.
Ináč zomrie.
Kráľ, tak ako každý iný muž,
ako väčšina mužov
na tejto planéte,
sa veľmi bál o svoju ženu,
možno by skutočne mohla
zomrieť. Takže kráľ
okamžite poslal
po svojho mudrca a spýtal sa
ho na tohto zlatého, vzácneho
a veľmi zriedkavého jeleňa.
A tento mudrc,
veľmi múdry muž
odpovedal: „Áno.
Existuje také zviera.“
Ale nikto nevie,
kde ten jeleň žije.
Takže kráľ nariadil
bohato vystrojiť slona
a prikázal poslovi:
„Zober slona
a tisíc zlatých,
choď do všetkých
častí mesta,
a vyhlás, že ktokoľvek
mi prinesie správy
o zlatom jeleňovi,
ten ako odmenu dostane
slona i peniaze.“
Teraz viete,

kto je šéf, však?
Okamžite
minul všetky tieto peniaze
kvôli svojej žene.
Takže posol
jazdil na bielom koni
po celom meste
a nahlas oznamoval
kráľove nariadenie.
Obchodníkov syn,
ktorý práve vstúpil
do Benares, začul tú správu
a ponáhlal sa za poslom,
hovoriac: „Ja môžem kráľovi
priniesť správy o zlatom
jeleňovi, ktorého hľadá.
Zober ma k nemu.“
Posol teda zobral
obchodníkovho syna
do paláca
a požadoval audienciu.
„Pane, tento muž hovorí,
že vie, kde možno nájsť
zlatého jeleňa.“
Kráľ bol teda veľmi potešený
a požiadaval obchodníkovho
syna, aby ho tam vzal.
Veľa sa spolu rozprávali:
„Je to skutočne pravda?“
a ten syn odpovedal:
„Je to pravda.“
Potom kráľ hovorí:
„Ach, zober ma tam.“
A ten syn odpovedal:
„Je mi veľkou ct'ou
vziať vás tam.“ Atd.
Kráľ teda vzal
veľmi veľké vojsko
a zvedov
a vyslal ich do lesa,
v ktorom zlatý jeleň žije.
Keď tam dorazili,
obchodníkov syn povedal:
„Pane, za tou skupinou
kvitnúcich mangovníkov
žije zlatý jeleň,
ktorého hľadáte.“
Takže kráľ prikázal mužom:
„Obkľúčte ten háj
a pripravte svoje luky a šípy.

V žiadnom prípade
nenechajte jeleňa utiecť.“
Sám kráľ vysadol na koňa
a išiel zajať jeleňa
pre svoju milovanú ženu.
Vidíte teraz,
aké je to byť kráľom
a na čo?
Jeleň,
ktorý práve odpočíval
v tieni stromu,
začul hluk
a okamžite spozornel.
Postavil sa na nohy
a zbadal kráľa
stojaceho neďaleko spolu
s obchodníkovým synom
a skupinou dvoranov.
Pomyslel si:
„Budem v bezpečí tam,
kde je kráľ,
takže išiel k nemu.“
Toto si
ten zlatý jeleň pomyslel,
a utekal tam,
kde bol kráľ.
Rýchly ako vietor,
bežal smerom ku kráľovi.
No kráľ okamžite
zdvihol svoj šíp
a bol pripravený vystreliť.
Pretože si pomyslel,
že keď bude jeleň ranený
na nohe alebo niekde,
bude jednoduchšie
chytiť ho.
Ale jeleň zakričal
veľmi hlasno:
„Veľký kráľ! Buď pokojný!
Nevypusti prosím svoj šíp.“
Kráľ bol veľmi ohromený,
keď začul zvonivé tóny
hlasu toho jeleňa
a odhodil
svoj luk a šíp.
Vojaci a ostatní ľudia
sa tiež zhromaždili okolo
v úžase, pretože nikto nikdy
predtým nepočul jeleňa
rozprávať ľudskou rečou.

Jeleň teda prišiel
ku kráľovi a prehovoril
k nemu hlasom
sladkým ako jablkový koláč.
Vlastne ako med.
V Indii nepoznajú
jablkový koláč,
avšak urobila som to
zrozumiteľnejšie
pre Angličanov,
pretože vy milujete
jablkový koláč.
Jeleň sa teda spýtal kráľa:
„Kto ti priniesol informáciu,
ó Kráľ,
že ma môžeš nájsť tu?“
Kráľ ukázal
na obchodníkovho syna
a povedal: „On!“
Jeleň teda obrátil
hlavu smerom ku zradcovi
a povedal veľmi smutne:
„Bolo by lepšie
vytiahnuť z tej rieky
drevené brvno
než zachrániť takého
ako si ty.“
Hrešil zradcu,
podvodníka.
Kráľ bol veľmi prekvapený
a spýtal sa jeleňa:
„Čo zlé ti urobil?“
Jeleň odpovedal:
„Vaša Výsosť,
zachránil som tomuto mužovi
život, keď sa topil,
priniesol som ho do bezpečia
a staral sa o neho tri dni
a tri noci, kým sa nevrátil
k životu. Povedal som mu,
aby nikomu nehovoril,
kde ma možno nájsť
a on mi to sľúbil.
Teraz som kvôli jeho
nevďačnosti
v nebezpečenstve.
Pretože on miluje
zlato a peniaze,
predal svojho záchrancu.“
Keď to kráľ počul,

bol mimoriadne nahnevaný
a obrátil sa
k obchodníkovmu synovi
hovoriac: „Odplatil si
milosrdný čin
prízemnou zradou.
Za to zomrieš.“
Zdvihol svoj luk a šíp
a bol pripravený
zastreliť zradcu.
Obchodníkov syn
sa veľmi bál
a chvel sa na celom tele.
Padol na kolená
a prosil o milosť.
Vidiac jeho stav,
jeleň bol pohnutý ľútosťou
a povedal kráľovi:
„Nechaj ho prosím ísť.
Nenechávaj krv
tejto naničhodnej bytosti
na svojom svedomí.
Daj mu peniaze,
ktoré si mu sľúbil
a pošli ho preč.“
Kráľ chvíľu váhal
ale nakoniec poslušol
žiadosť jeleňa
o milosť
a povedal
obchodníkovmu synovi:
„Dlhuješ svoj život dva krát
tomuto vznešenému jeleňovi.
Okamžite odtiaľto odíď
a nikdy sa znovu nevracaj
do môjho kráľovstva
inak budeš popravený.“
Obchodníkov syn
okamžite vzal nohy na plecia,
zmizol v hĺbke lesa
a už ho nikdy nevideli.
Otočiac sa ku kráľovi,
jeleň, ktorý bol nielen
vznešený ale aj múdry,
povedal: „Veľký kráľ,
plaču šakalov a vtákov
je možné ľahko porozumieť.
Ale slová človeka
sú často plné zrady.
Môžeš si myslieť,

že niekto je твоjím priateľom
a zistíš, že ťa zradil.“
Kráľ sa začudoval
múdrosti a inteligencii jeleňa
a rozhodol sa udeliť mu
láskavosť.
„Povedz mi, čo si želaš,
ó zlatý jeleň,
a bude to tvoje!
Čokoľvek si želaš,
aj keby som kvôli tomu
stratil svoje kráľovstvo,
dám ti to.“
Jeleň sa pozorne zamyslel
a povedal:
„Láskavosť, o ktorú žiadam,
ó Veľký kráľ,
je to, aby všetky zvieratá
v tvojom kráľovstve
boli navždy zbavené
nebezpečenstva.“
Kráľ bol pohnutý
súcitom tohto zlatého jeleňa
a súhlasil.
A urobil vyhlásenie,
že ktokoľvek od toho dňa
ublíži nejakému zvieraťu
v jeho kráľovstve,
bude kruto potrestaný.
Kráľ a zlatý jeleň
sa teda vrátili do Benares.
Kráľovná Khema bola
rozradostená, keď zbadala
krásneho jeleňa
so zlatým plášťom,
presne takého, akého videla
vo svojom sne.
Počúvala s radosťou,
keď k nej jeleň prehovoril
ľudským hlasom,
ktorý znel ako
cingot strieborného zvona.
Po mnoho dní
zlatý jeleň zostal
v Benares
s kráľom a kráľovnou.
Mesto bolo vyzdobené
a boli usporiadané slávnosti
na počesť tohto zvieraťa.
Potom sa vrátil

do lesného hája,
kde prebýval tak dlho
a strávil zvyšok svojich
dní v mieri.
Dobrý príbeh na spanie.
Nesnívajte
o zlatom jeleňovi,
pretože on sa už stal
Budhom.
Bolo to už veľmi dávno.
Ale môžete snívať
o zlatom slimákovi.
Myslím, že vám nemusím
vysvetľovať tento príbeh,
pretože je kryštálovo jasný
a veľmi dobrý.
Ak my ľudské bytosti
dokážeme napodobniť
čo i len malú vznešenú
vlastnosť tohto zlatého jeleňa,
potom sa náš svet
stane rajom.
Ale mnoho z nás sa bohužiaľ
neustále snaží
uchmatnúť všetko pre seba
za každých okolností.
Dokonca ani v duchovnom
praktikovaní nedokážeme
prestať byť chamtiví
a sebeckí a snažíme sa
uchmatnúť duchovné
požehnanie na úkor iných.
Je to dokonca vážnejšie
ako snažiť sa uchmatnúť
majetok
iných bytostí
vo svetskom svete,
pretože my už sme
na duchovnej ceste.
Čokoľvek si vezmeme,
musíme si sami zaslúžiť.
Môžeme žiadať
o požehnanie, vedenie
a pomoc kdekoľvek
potrebujeme, v poriadku,
keď vznikne potreba,
keď je to nutné.
Ale nikdy nie na úkor
šťastia a výhod iných ľudí.
Skúste si to zapamätať.

V každej situácii v živote
musíme byť vždy
ohľaduplní
a nezaujatí, čestní.
Nežiadam vás,
aby ste sa vždy obetovali
pre šťastie alebo zisk
iných ľudí.
Ale aspoň aby ste hrali
čestne, rozumiete?
Pretože ak sme praktikujúci
a nedokážeme hrať čestne,
ako to môžeme očakávať
od vonkajšieho sveta,
aby bol k nám čestný alebo
aby bol slušnejším miestom
na život pre každého?
Vaša duša vie,
čo je správne
a čo nesprávne.
Vaša duša to vie,
preto ste prišli.
Nikdy by sme nemali
zabudnúť na svoju dôstojnosť
a vznešené úmysly,
nikde a za žiadnu cenu.
Rozumiete?
Ak praktikujeme dobre
a ak milujeme Majstra
a Boha, Boh to vie,
Majster to vie, áno?
Zaiste.
A ak to nevedia,
tak čo?
Majster je vo vnútri.
Dokonca ten jeleň je lepší
ako mnoho ľudských bytostí,
a tak isto zlatá hus
atď.
Takže by sme sa mali učiť
od týchto zlatých zvierat.
Nestaráme sa,
či to bola Budhova
predchádzajúca inkarnácia
alebo nie,
ich čin hovorí
o ich vnútornom
duchovnom dosiahnutí.
Takže nebuďme príliš pyšní
na to, že sme ľuďmi

ak toho nie sme hodní.
Vlastne neviem, prečo
by sme mali byť pyšní,
že sme ľudské bytosti.
Čítala som v novinách,
počula som v rádiu,
videla som v televízii
toľko vznešených zvierat,
ktoré zachránili ľudí,
zachránili svoju vlastnú
rodinu dokonca na úkor
vlastného života.
Bol jeden obrázok mačky.
Bola úplne
spálená, slepá a zjazvená
všade po tele, pretože išla
štyrikrát do plameňov,
do horiaceho domu, aby
zachránila svoje mačiatka.
A bola popálená a oslepená
na nepoznanie.
Ale všetky ich preniesla
do bezpečia.
Mačka je veľmi nezávislá.
Keď je tehotná,
myslím, že jej nepomáha
žiaden samec či otec.
Vychováva svoje deti sama.
Videla som mnoho mačiek
v našom okolí,
ktoré niekedy robia
všetky tieto krásne veci
pre svoje deti.
Videla som ju prinášať
jedlo pre svoje deti.
A som dotknutá
jej oddanosťou.
Urobila všetko, čo mohla,
aby poskytla výživu
svojim deťom,
zatiaľ čo sama jedla
odpadky.
Videla som to
na vlastné oči.
Som veľmi pohnutá
jej láskou.
A tento obrázok
je stále živý v mojej mysli,
zakaždým,
keď si spomeniem na mačku.

Takže neviem,
prečo sa my, ľudské bytosti
správame k zvieratám
tak kruto, väčšina z nás,
a prečo o nich premýšľame
ako o nízkych bytostiach.
Myslím, že mnoho z nich,
zvierat, je veľmi vznešených,
vznešených a láskyplných
k vlastnému druhu
a tak isto aj k iným.
A niekedy vidíte
mačku alebo psa plávať
vo veľmi nebezpečnej rieke,
aby zachránili svojich
priateľov, či už človeka, psa
alebo mačku,
robia to a riskujú
svoj vlastný život.
Ale nie mnohí z nás,
ľudských bytostí
sa na to odváži.
Keď považujeme
situáciu za nebezpečnú,
neriskujeme vlastný život.
Ale zvieratá
vidia nebezpečenstvo
a z lásky aj tak riskujú.
Takže ak sa my, ľudské
bytosti, nedokážeme vrátiť
k tomuto prvotnému súcitu
a láske pochádzajúcim
z prírodného inštinktu,
ktorý zvieratá stále majú,
potom by sme sa kvôli sebe
mali cítiť skôr zahanbení
a nie byť na seba hrdí.
A to je príčina,
prečo musíme byť
vegetariánmi, pretože
oni sú skutočne vznešené,
skutočne vlastnia
ľudské vlastnosti
a majú vo svojom vnútri dušu
tak ako aj my.
Takže si myslím, že je dobré,
keď sa učíme aj od zvierat.
Niektoré z ich vlastností,
nie že by sme sa mali učiť
byť zvierat'om.

Ale mali by sme si pamätať
ich dobré vlastnosti,
aby sme sa aspoň necítili
zahanbení, že sme nižšie,
než je zvierací štandard.
Mali by sme povstať
do vznešenej pozície svätca.
A aby sme to urobili,
musíme mať súcit,
lásku, porozumenie
a nesebeckú obetu
po celý čas, či už je to
na seminári, doma, v obchode
alebo kdekoľvek inde,
dokonca i v lese,
kde nás nikto iný nemôže
vidieť a kde nikto nemôže
zaznamenať naše dobré
skutky alebo pochváliť
naše vznešené úsilie.
Musíme byť vždy vznešení
sami, pretože my sami
vieme, kým sme
a Boh to vie.
Dobre, dobrú noc,
jablkové koláčiky.